

37 C 79/2001 – 46

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl soudkyně JUDr. Dagmar Stamidisovou ve věci žalobce: [redacted] trvale bytem [redacted] zast. JUDr. Martinem Mičke, advokátem se sídlem Praha 6, Ve Struhách 27, proti žalovanému: Ministerstvo vnitra ČR, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, o ochranu osobnosti,

t a k t o :

U r č u j e se, že žalobce byl neoprávněně evidován jako rezident, agent, držitel propůjčeného bytu, držitel konspiračního bytu, informátor či ideový spolupracovník ve smyslu zákona § 2 odst. 1 písm. b) zák. č. 451/1991 Sb.

Žalovaný je povinen nahradit žalobci náklady řízení ve výši 4.225,- Kč k rukám JUDr. Martina Mičke, advokáta se sídlem Praha 5, Štefánikova 39/339, do 15ti dnů od právní moci rozsudku.

O d ů v o d ň ě n í

Žalobce podal žalobu na ochranu osobnosti s tím, že 7. 12. 1992 Ministerstvo vnitra vydalo osvědčení dle ust. § 9 odst. 1 zák. č. 451/1991 Sb., ve kterém bylo uvedeno, že žalobce je evidován jako osoba uvedená v ust. § 2 odst. 1 písm. b) zák. č. 451/1991 Sb. Tímto označením se žalobce cítí dotčen na svých právech na ochranu cti a důstojnosti. Nikdy nebyl tajným spolupracovníkem StB. Žalovaný tímto zasáhl neoprávněně do práv žalobce na ochranu osobnosti.

Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby s tím, že při vydání předmětného osvědčení vycházel žalovaný z údajů uvedených v archivovaných písemnostech bývalé StB vztahující se k žalobci. Na žalobce byl veden agenturní svazek s reg. č. [redacted] pod krycím jménem „[redacted]“, a u jednoho výpisu z CRS pod krycím jménem „[redacted]“. Z uvedených listinných důkazů vyplývá, že žalobce byl od 3. 2. 1977 evidován v kategorii kandidát tajné spolupráce a od 28. 9. 1978 byl převeden do kategorie agent, a spis byl uložen do archivu dne 29. 3. 1985. Ve svazku spolupracovníka bývalé StB, kromě jiného, založena „zpráva o získání ke spolupráci“ ze dne 12. 9. 1978. V této zprávě je uvedeno, že dne

8. 9. 1978 byla provedena na základě předem schváleného návrhu „[redacted]“ žalobce. Vázací akt provedl pracovník 10 správy SNB major [redacted]. Dále je uvedeno, že KTS je ochoten informovat o nepřátelské činnosti, která je vyvíjena na církevním úseku. Dále se ve svazku nachází několik vyhodnocení tajného spolupracovníka pod krycím jménem „[redacted]“.

Soud provedl důkaz výsledkem žalobce, dále výsledkem svědků, a to: [redacted] a [redacted]. Dále byl proveden důkaz výpisem z CRS, kopií řádku registračního protokolu, lustračním osvědčením žalobce a obsahem svazku reg. č. [redacted] dále rozkazem Ministerstva vnitra č. 3 z 25. 1. 1978.

Podle ust. § 11 o.z. fyzická osoba má právo na ochranu své osobnosti, zejména života a zdraví, občanské cti a lidské důstojnosti, jakož i soukromí, svého jména a projevu osobní povahy.

Podle ust. § 13 odst. 1,2,3 o.z. fyzická osoba má právo se zejména domáhat, aby bylo upuštěno od neoprávněných zásahů do práva na ochranu její osobnosti, aby byly odstraněny následky těchto zásahů a aby jí bylo dáno přiměřené zadostiučinění.

Základním předpokladem odpovědnosti podle ust. § 13 o.z. je existence neoprávněného zásahu objektivně způsobitelného narušit, popř. ohrozit osobnostní práva chráněná ust. § 11 a násl. o.z.

S poukazem na shora citovaná zákonná ustanovení a výsledky dokazování má soud za prokázáno, že žalobce získal od Federálního Ministerstva vnitra ČR dne 7. 12. 1992 osvědčení, ve kterém bylo uvedeno, že dle ust. § 9 odst. 1 zák. č. 451/1991 Sb. je evidován jako osoba uvedená v ust. § 2 odst. 1 písm. b) zák. č. 451/1991 Sb. Dále bylo prokázáno, že na žalobce byl veden agenturní svazek s reg. č. [redacted] pod krycím jménem „[redacted]“ a „[redacted]“. Dle tohoto svazku byl žalobce od 3. 2. 1977 evidován v kategorii kandidát tajné spolupráce a od 28. 9. 1978 převeden do kategorie agenta a poté byl spis uložen do archivu. V tomto svazku je založena zpráva o získání ke spolupráci ze dne 12. 7. 1978, ve které je uvedeno, že 8. 9. 1978 byla provedena verbovka, slib o spolupráci není v tomto svazku založen, s tím, že je konstatováno, že nebyl vyžadován z operativně technických důvodů a z hlediska taktu. Dále dle vyhodnocení z 25. 1. 1984 je uvedeno, že v roce 1983 bylo uskutečněno 15 schůzek, při nichž tajný spolupracovník předal celkem 13 zpráv. Bylo prokázáno, že žalobce působí jako [redacted] na [redacted] a to na [redacted]. V letech 1977 a 1978 studoval [redacted]. Vzpomněl si, že dostal předvolání na oddělení pasů a víz do Dejvic, kde nikdy nebydlel. Tam se nedostavil a poté ho navštívil nějaký člověk s tím, že je z oddělení pasů a víz, potom se ozýval častěji. Byl kontaktován asi dvěma lidmi. Nikdy žádný vázací akt nepodepsal. Krycí jméno „[redacted]“ a „[redacted]“ mu nic neříká a žádné zprávy nepodával. Žalobce tedy popřel, že by se dobrovolně ke spolupráci s bývalou StB zavázal a její existenci nepotvrdil žádný ze slyšených svědků. Za této situace, kdy neexistoval závazek ke spolupráci, žalobce vědomou spolupráci popřel, bylo na žalovaném, aby tuto prokázal. Po provedeném dokazování soud dospěl k závěru, že žalovaný neunesl důkazní břemeno. Evidenci žalobce došlo k zásahu do osobnostních práv žalobce. Soud proto žalobě vyhověl. Pokud se týká lustračního osvědčení žalobce vycházel ze svazku bývalé StB a plnil pouze svou zákonnou povinnost.

Výrok o nákladech řízení vychází z ust. § 142 odst. 1 o.s.ř. Žalobce měl ve věci plný úspěch, soud mu proto přiznal náhradu nákladů řízení, které představují zaplacený soudní poplatek ve výši 1.000,- Kč a náklady za zastoupení advokátem, ve shora uvedené výši.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do 15ti dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího.

V Praze dne 8. února 2002

Za správnost vyhotovení: [redacted]

UDr. Dagmar Stamišiová, v.r.
soudce